

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№184

Вересень-жовтень 2022

ГОЛОС НАДІЇ

Подвійне свято у Львові с. 3

Відкриття духовного центру у Жовкві с.5

Молодіжний з'їзд Західної конференції с.6

Спільне служіння с.2

Василь Чопик

Важливість спільного служіння

«Дух Господній на мені, бо Він помазав Мене благовістити убогим, послав Мене зціляти розбитих серцем, проповідувати полоненним визволення, сліпим - прозріння, і пригноблених відпустити на волю, звіщати рік Господнього помилування» (Луки 4:18). Усе життя Ісуса - це служіння людям. Кожного дня Він був серед людей. Він бачив їх потреби, і з любов'ю вирішував їх. Хворих уздоровлював, голодних годував, розбитих серцем потішав, надломлених підтримував, навіть мертвих воскрешав. Започаткувавши Свою Церкву, Христос навчив її діяти так само. Його учні, а згодом - апостоли, також жили бажанням служити ближнім. Вони, подібно до Ісуса, відповідали на потреби суспільства. А перша християнська церква настільки тісно інтегрувала в суспільство, що люди дивилися на християн, і їм хотілося бути такими ж самими. Перші християни жили, як одна сім'я, допомагали один одному, підтримували, турбувалися про людей. Це приводило до того, що люди говорили: «Ми підемо з вами, бо з вами Бог».

Церква Христа в усі часи в суспільстві була світлом і сіллю. По-іншому і не могло бути, бо так навчав Сам Христос.

І в цей час, коли біда торкнулася нашої країни, ми, як Церква Божа, не лишилися стояти осторонь проблем нашого народу. Із перших днів війни ми почали служити потребам суспільства. І я хочу подякувати вам, мої дорогі брати ти сестри, за те, що ви проявили дух жертвовності і бажання служити. Ми відкрили свої домівки і приймали людей, ділили з ними хліб і місце під одним дахом. Ми одягали, годували, зігрівали усіх, кого могли. Наші Молитовні будинки перетворилися на осередки соціальної допомоги і служіння. Вдень і вночі ми зустрічали людей, співчуваючи горю кожного з них.

Перевага Церкви над благодійною організацією у тому, що Церква бачить людину, і вникає у її особисту ситуацію, може підтримати духовно, підкріпити, і з Божою допомогою, повернути спокій у душі. Благодійні ж організації діють за принципом, щоб допомогти якомога більшій кількості людей, не маючи змоги проникнутися їх особистими переживаннями.

Справжнє служіння не закінчене на тому, що ми служили на початку війни. Ми продовжуємо це робити і далі. Сотні тон гуманітарного вантажу було доставлено в гарячі точки нашої країни. І ми

це будемо продовжувати робити, допоки будуть люди, які цього потребують.

Друзі, Церква - це велика сила! А об'єднана в служінні Церква, мотивована словами Христа: «Ви дайте їм їсти...» (Марка 6:37), сила настільки потужна, що навіть «ворота пекельні» не можуть здолати її.

Я дякую вам, мої дорогі друзі, що від Ясіря і до Сівків, від Самбора і до Вараша, від Ковеля і до Малого Мидська, від Чопа і до Зарічного ми об'єдналися як одна сім'я. Об'єдналися в служінні доброти. Об'єдналися разом з нашим Господом.

Тисячі людей відчули на собі нашу любов і турботу, і тим прославили Бога і дякували Йому, бо відчули любов Христа у наших діях. Відчули Його дотик.

Мої любі друзі, я дякую Господу за вас! За те, що ви - справжні християни, які готові служити суспільству! Готові відображати характер Ісуса, щоб кожен житель нашої країни, який потребує допомоги, відчув на собі любов нашого Господа! Адже ми з вами є Його ногами і руками. Будьте благословенні! З любов'ю до вас Василь Чопик.

Зоряна Пашковська

Подвійне свято у Львові

1 жовтня у першій львівській громаді Адвентистів сьомого дня на урочистому служінні подяки Господу за врожай відбулася важлива подія для Церкви Божої - обряд хрещення. Шість осіб уклали Завіт з Господом: двоє жінок зі Львова,

а також одна сестра з міста Самбір та дві жінки і чоловік з Ходорова.

Зі словом проповіді до присутніх звернувся пастор Олександр Московчук. Славили Господа своїми талантами ансамбль бандуристів «Срібні струни» та хор діток. Обряд хрещення провів пастор

громади Скиба Володимир. З вітаннями до новохрещених звернувся пастор громади міста Ходорів Володимир Заморський, молитву звершив пастор громади міста Самбір Бараник Антон.

Усім новохрещеним подарували книги та квіти.

Марія Власюк

Слідопити приєднуються до Божої сім'ї

Літо 2022 року стало зовсім не таким, як ми очікували і планували. Табори, зльоти, зустрічі, польові школи - усі ці веселі події, які діти чекають цілий рік, стали неможливими в Україні в умовах війни. Але саме зараз, як ніколи раніше, наші діти мають потребу у тому, щоб відволіктися від щоденних тривожних новин, поспілкуватися, поспівати разом, пограти в ігри і просто щасливо і безпечно пожити хоч тиждень. І подяка Господу за людей, які зробили це можливим. З 21 по 28 серпня, наприкінці цього тривожного літа, біля міста Ольштин пройшов слідопитський табір, який став справжнім чудом у житті 150 дітей та їх наставників.

Духовна частина програми табору мала назву «Хроніки останньої битви». Під час біблійних

уроків, духовних настанов пастора слідопити занурюватися у заключні події історії нашої планети, описані в книзі Об'явлення. І ці теми дуже захопили підлітків, адже, дуже ймовірно, саме вони стануть їх учасниками. На вечірніх служіннях лунали заклики пастора присвятити своє життя Господу. І 18 молодих людей відгукнулося на цей заклик, прийнявши водне хрещення, яке відбулося в суботу і неділю. Ще 18 юнаків і дівчат приєдналися до всесвітнього руху слідопитів, давши обіцянку дотримуватися Закону слідопитів і Господнім законам.

Із Західної конференції на цьому таборі були представники чотирьох клубів слідопитів: із Володимира, Жовкви, Луцька та Ільниці. Шкода, що через невелику кіль-

кість місць, не усі бажаючі змогли відвідати цей табір, а лише ті, хто встигнув зареєструватися. Троє молодих людей із Західної конференції прийняли хрещення (Максим з Володимира, Лука з Луцька та Назар із Жовкви), і ще четверо стали слідопитами.

Щиро дякуємо організаторам, спонсорам, які не відмовилися від ідеї такого табору для українських дітей навіть тоді, коли зустрілися із серйозними перешкодами. Це директор клубу слідопитів Українського уніону Максим Буга, директор клубу слідопитів Польського уніону Ольга Кулініч, директор клубу слідопитів Західної конференції Олександр Коропець.

Підлітки, які стали учасниками цього табору, з радістю будуть згадувати літо 2022.

Орловський Роман

Важливе рішення 15-річної Катерини

Катерина Фрідріх народилася у вересні 2006 року у сім'ї віруючих батьків, членів церкви Адвентистів сьомого дня. В сім'ї підрастають ще троє молодших братів. Проживають вони у селі Дермань Здолбунівського району Рівненської області.

У Здолбуніві щосуботи збирається невелика група членів адвентистської церкви та приятелів. Ця група належить до громади Рівне-2, пастором якої є Михайло Матвійчук. За служіння у Здолбуніві несе відповідальність пресвітер громади Рівне-2 Роман Орловський.

Впродовж декількох останніх років Катя брала участь у богослужінні, читала Місійні вісті. Навесні цього року 15-річна дівчина виявила бажання відвідувати уроки суботньої школи разом з дорослими членами церкви. За її словами, окрім Біблії вона знаходить інтерес у читанні книг Духа Пророцтва. Свід-

ченням цього є досить глибокі та змістовні коментарі під час проведення уроку суботньої школи.

Також навесні цього року Катруся стала активним учасником групи «Біблійні Вікторини» на телеграм-каналі, яку декілька років тому ініціював адвентистський пастор Віталій Нероба.

Примітна подія сталася під час богослужіння на початку червня цього року. На уроці суботньої школи зайшла мова щодо невеликої кількості адвентистів в Здолбунівському осередку. Пресвітер тоді висловив припущення: «От якби ще Катя прийняла хрещення...». І в цей момент у 15-річній дівчині засяяли очі. Відразу на перерві Катруся висловила бажання заключити завіт з Господом.

Цікаво, що проходячи перед хрещенням підготовчий курс «Так говорить Святе Письмо», вона

давала відповіді на запитання не шаблонно, а своїми словами, чітко виражаючи власні думки. Після успішного закінчення біблійного курсу, Катя виявила бажання бути охрещеною у природній водоймі. Окрім членів церкви та приятелів Здолбунівського осередку на служіння приїхали брати та сестри з Рівного. Коротку проповідь на березі ставка проголосив пресвітер Орловський Роман, який і звершував обряд хрещення.

Під час привітання новоохрещеної сестри пресвітер зачитав слова зі Святого Письма, які засвідчили, що через заключення заповіту з Господом її ім'я вже записане у Книзі Життя. Також пастор підмітив, що вона стала наймолодшим членом громади Рівне-2.

Катерина і надалі має бажання проявляти активність у служінні церкви.

Ігор Тополевський

Три сестрички присвятили життя Господу

17 вересня в громаді адвентистів Горохова відбулось хрещення. Заповіт з Господом склали троє молодих дівчат. Приємно бачити, як молоді люди вирішують свої найкращі роки присвятити

Господу. Того дня ми стали свідками і учасниками того, як Анастасія з Горохова, а також сестри Аліна і Каріна Новосад з Привітного присвятили своє життя Господу.

Сестрички Аліна і Каріна вросли в адвентистській сім'ї, з дитинства беруть активну участь у церковному служінні. Їх дідусь, Мись Петро, був пастором, а батьки виховували їх у любові до Господа.

Служіння відбулося за участі членів двох адвентистських громад: горохівської та привітень-

ської, пасторів Ігора Тополевського та Євгена Михайловського. Хрещення звершив пресвітер Горохівської громади Олександр Гладюк.

Церковна сім'я . . . . .

Микола Дзьобас

Відкриття Духовного центру в Жовкві

22 жовтня у громаді міста Жовква Львівської області відбулося особливе богослужіння – відкриття та посвячення Духовно-просвітницького центру Адвентистів сьомого дня.

Приємно усвідомлювати, що у такий неспокійний час все ж таки є моменти, завдяки яким ми можемо порадіти.

На святковий захід були запрошені усі – від старого до малого, велика християнська родина! До уваги присутніх була відкрита книга з історією громади, спогадами пасторів та фотографіями і, звичайно, вітання.

На святі були присутні керівники адвентистської церкви в Україні Станіслав Носов, керівник Церкви адвентистів Західної конференції

Василь Чопик, також до слів привітань приєдналися пастори, які звершували служіння в громаді під час будівництва Дому молитви.

У ході служіння було багато духовних роздумів, співів та прославлення Господа.

Завершився цей чудовий суботній день святковим концертом симфонічного оркестру Західної конференції «Класика».

Тетяна Кондаурова

«І будеш пам'ятати...»

«І будеш пам'ятати...» - під такою назвою 3 вересня в Церкві Адвентистів сьомого дня міста Рівне відбулася урочиста подія, присвячена 125-й річниці першої громади та 30-й річниці другої.

Цю подію відвідало багато гостей, серед яких були служителі цих двох громад. Вони звернулися з привітальним словом та розповіли про час свого служіння на цій території.

На урочистість був запрошений мер міста Третяк Олександр, який також звернувся із словом. Він закликав всіх присутніх жити

за словом Божим. І щоб всі інші, дивлячись на наше життя, могли сказати, що Бог справді з нами.

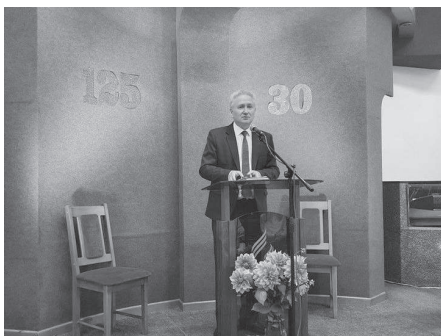
Серед запрошених був Подолін Сергій. На даний момент він є першим заступником голови ОДА. Він також звернувся із словом до громад. Його дідусь, Петро Подолін, також завершував служіння пастора в Рівному і вніс великий внесок в розвиток Церкви.

Шевчук Валентин представив цікаві історичні факти, фото, архівні матеріали, в яких показав встановлення та розвиток адвентизму на Рівненщині та в місті.

Ще більшої урочистості події додав спів хору, групи прославлення та гостей, які виконали чудові псалми на славу Богу.

На закінчення до громад звернувся президент Західної конференції Василь Чопик. Він закликав присутніх до праці, щоб все більше і більше людей приходили до Бога. І також він наголосив на тому, що варто пам'ятати історію, так як це хороший досвід для майбутнього.

Ця подія була завершена молитвою посвячення. Після чого кожен пообіцяв і надалі служити віддано Богові.

Разом ми можемо більше . . . .

Аліна Хохол

Молодіжний з'їзд Західної конференції

Провели час натхненно і корисно: в Мукачеві відбувся молодіжний з'їзд Західної конференції

На конгресі лідерів церква «Еммануїл» у місті Мукачево гостинно приймала сучасних, життєрадісних та талановитих молодих людей із Закарпатської, Львівської, Волинської та Рівненської областей. З 30 вересня по 1 жовтня біля 50 молодих лідерів навчалися, відпочивали та ділились ідеями зі своїми однолітками, а також, слухаючи досвідчених служителів на Божій ниві, здобували знання та збагачували мудрістю.

У день заїзду кожен учасник отримав футболку зі зображенням емблеми молоді України та слоганом «Бог завжди вас чує!», блокнот для нотаток, ручку та значок. Для старту є все необхідне!

Першого дня, під час відкриття програми, керівник молоді Західної конференції Олександр Коропець говорив проповідь на найактуальнішу тему сьогоднішнього дня: «Війна і ми». Після цього Сергій Шпак відкривав секрети наметового табору, де відпочиває душа і тіло, а Тарас Гладкий провів семінар на тему: «Тенденції світу. Куди ми йдемо?»

Суботнє служіння було насичено-святковим, адже велика кількість молоді, їхні прославлення Господа у віршах і піснях, додали приємної атмосфери об'єднаності Божих дітей. Голоса місцевого хору та ансамблю наповнювали церкву, благоговійно налаштовуючи слухачів на сприйняття Божого слова, яке передав через проповідь Сергій Шевчук.

До недільного вечора лідери прослухали ще такі семінари: «Спілкування з ПТСР», «Правила дискусії», «Характеристика хорошого лідера», «Кейс успішного Fb проекту», «Методика проведення молодіжки», які представляли Андрій Конашук, Станіслав Прокопець, Сергій Шевчук, Павло Морозов.

Кожен ранок для учасників з'їзду розпочинався з духовних роздумів, а ввечері молодь переглядала цікаві фільми та прогулювалась мальовничими вулицями міста Мукачево, милуючись заходом сонця та спілкуючись між собою, розглядали пам'ятки міста.

Після молодіжного з'їзду Західної конференції залишилися приємні спогади і великий багаж знань та досвідів для учасників, які бажають працювати на Божій ниві.

Юні волонтери

Є щось, що ви любите і добре вмієте робити? Малювати картини, плести браслети, писати сценарії, створювати пластилінові мультфільми, готувати лимонад чи

чай, грати у комп'ютерні ігри? А як щодо того, щоби взяти своє хобі, вкласти серце і створити благодійну акцію, щоби змінити чиесь життя хоч трохи?

Пишаємося нашими юними волонтерами, яких відзначила почесними подяками Львівська міська рада. Кірюхіна Кіра, Резнікова Еммануїла та Беляєв Любомир стали авторами і активними реалізаторами цікавих ініціатив на підтримку ЗСУ, а також постраждалих українців, що зазнали втрат унаслідок війни.

“Щоб перемінити світ, досить аби хтось один, навіть малий, здобувся на відвагу почати” (Бруно Ферреро “Морські зірки”).

Анжела Поліщук

Особливості освіти в християнській школі

Християнська школа — це школа, заснована на християнських засадах.

Всі християнські школи в Україні є вихідцями зі школи державної або комунальної форми власності. Саме 2000-ні роки створили передумови для створення приватної освіти, приватних шкіл. Згодом на тлі цього ґрунту з'являлися школи, які мали іншу місію — не просто дати якісну освіту, але ще й християнське виховання та світогляд.

Коли виклики світськості почали занадто тиснути на суспільство, на дітей, коли батьки стали більш зайняті, то переважати стали рішення віддавати дітей в такі заклади, де буде субкультура християнської освіти — де є християнське середовище, де є вчитель, де формуються звички, де формується характер, де виникає нова генерація дитини, яка не буде знати армійської стрункості, тиску великих класів, тиску колективу, та яка буде виховуватися в меншому середовищі, де є капелан. Де предмети викладаються через призму біблійного світогляду. Саме це відрізняє християнську освіту.

Християнські школи покликані однаково розвинути всі «чотири ніжки стільця», на якому знаходиться освіта.

Перша з цих чотирьох складових — це інтелектуальний аспект, — тобто якість знання.

Друга — соціально-емоційний аспект. Емоційний інтелект дуже важливий сьогодні. Це вміння розуміти емоції, розуміти суспільство, розуміти та вміти комунікувати з однолітками.

Третя складова — це фізичний розвиток, щоб діти були здорові, не були перенапруженими, щоб вони розвивалися та вчилися за любови та мотивовано.

Четверта складова, яка компенсує дефіцит, який присутній в школах державної або комунальної власності, — це духовна.

Сукупність усіх чотирьох перелічених складових буде призводити до гармонійного розвитку дітей. Адже нам не потрібні одинокі нещасливі генії в майбутньому. Нам потрібні щасливі люди нашого суспільства, щасливі діти наших церков та нашої країни, які принесуть користь у тих сферах, де вони самі себе знайдуть, незалежно від того, чи вони здобудуть вищу освіту, чи середню спеціальну.

В суспільстві егоцентристів, якими ми є, розвивати складову толерантності дуже нелегко. Але за роки діяльності нашої школи ми зрозуміли, що соціальне служіння, служіння людям і Богові — це найкраща профілактика булінгу. Тобто, служіння людям і Богові, дітям з особливими потребами, дітям, які інакші, дітям з інтернатів, служіння людям, які потребують якогось співчуття, старшим людям — це і є ті методи та виховні важелі, які виступають профілактикою булінгу.

Немає значення, якою дитина приходить, як новий учень, до наших класів, тому що коли в класі відбуваються подібні заходи служіння, коли діти збирають подарунки для інших менш забезпечених дітей, коли вони знають що будуть виступати в ляльковому театрі для молодших дітей та для дітей з сімей, які знаходяться в складних ситуаціях, то їх це тішить і виникають ці невидимі зв'язки, які протидіють недобрим речам.

Дійсно, в певній групі суспільства досі зберігається стереотип про те, що християнські школи не є сучасними. Але багато батьків наших учнів зізнавалися, що були

дуже здивовані нашою освітньою програмою, високою якістю викладання.

Ми, у правотному лиці «Живе Слово», реалізуємо одну із державних програм якості освіти. Це авторська програма «Інтелект України». Сама програма є дуже насиченою та цікавою, дає виклик технічним засобам, батькам, ритму уроку.

Також в нашій школі використовується методика CLIL (Content and Language Integrated Learning) — викладання англійською мовою окремих предметів. Поки що ця методика у нас застосовується ситуативно, але впродовж року цей проєкт завжди діє.

Одним з показників якості освіти є рівень складання учнями ЗНО. Отож, наші учні здають ЗНО на достатньо високому рівні, в середньому на 166,5 балів.

В християнській школі старт усім процесам дає молитва. Це може бути молитва з батьками, молитва з дітьми, молитва з колективом. Це відбувається перед кожним викликом, який ми отримуємо: перед здачею тестів зовнішнього незалежного оцінювання, коли наші вчителі йдуть на конкурс «Успішний педагог» тощо. З молитвою ми несемо свої бажання до Бога, щоб прославилося Його ім'я, тобто даємо собі виклики та, разом з тим, даємо дорогу керівництву Божому.

Християнська школа — це дружній колектив, який готовий не просто працювати, але й розуміє, що він виконує високу місію. Місію збудувати у дітей християн-

Некролог

Коберник Олександр Петрович 1970-2022

Олександр Петрович був людиною, щедро обдарованою талантами: музикант і філолог, керівник і педагог, він не жалів сил і натхнення на служіння людям, а особливо дітям. Його інтуїззму вистачало, щоб втілювати в життя нові проєкти. Люблячий чоловік, батько трьох дітей, пастор, директор і вчитель, слідопит, військовий медик - він закінчив своє життя на полі бою, віддавши його на служіння іншим.

Коберник Олександр Петрович народився 2 червня 1970 року в селі Старий Почаїв Тернопільської області у сім'ї військовослужбовця. Здобуваючи середню шкільну освіту, розвивав також свої музичні таланти. У 1984 році з батьками переїхав у місто Джанкой Кримської області, де й закінчив школу і вступив до Кримського училища культури на відділення духових інструментів.

Після закінчення строкової служби в лавах Радянської Армії, в 1990 році, був прийнятий на посаду вчителя української мови та літератури в середній школі №3 міста Джанкой. З 1991 року навчався заочно на філологічному факультеті Сімферопольського державного університету за спеціальністю «Українська мова і література».

Під час навчання познайомився із Хмельвською Оленою Іванівною, яка навчалася на тому ж факультеті. 8 серпня 1992 року вони одружилися.

У 1993 році разом з сім'єю переїхав на проживання до міста Нововолинськ Волинської області. У цьому місті у 1994 році народжується перший син Ярослав.

У 1991 році Олександр Петрович вперше познайомився з біблійною вісткою про суботу. Будучи виходцем із православної сім'ї,

Олександр декілька років ретельно досліджував Біблію, що привело до того, що у 1996 році в місті Джанкой, куди знову переїхав на проживання, він заключає завіт з Господом.

У 1999 році сім'я Коберників знову повертається на Волинь, у місто Нововолинськ. У цьому ж році народжується ще один син - Іван.

З грудня 1999 року Олександр Петрович розпочинає служіння у Західній конференції як пресвітер Мишівської громади. З 2001 року виконував служіння пастора у громадах Волинської області: Локачі, Камінь-Каширськ, Раків Ліс. У 2002 році народжується донька Анастасія.

З 2007 року Олександра Петровича обрано на служіння керівника відділу освіти Західної Конференції. Паралельно також він виконує служіння пастора третьої львівської громади. А з 2011 року започатковує служіння у четвертій львівській громаді.

З 2011 року втілює ідею школи з християнською освітою, започаткувавши приватну школу «Живе Слово», стає її директором. Виконує також служіння керівника дитячого відділу Західної конференції. Організовує дитячий духовий оркестр, навчаючи дітей грати на музичних інструментах «з нуля». Також докладав зусиль у розвиток слідопитського руху. Надихав молодь і підлітків служити Господу, бути добрими, чесними і вірними.

З 2016 по 2018 рік Олександр Петрович вкладає у розвиток ще одного освітнього проєкту - адвентистської школи «Щасливе місто» у місті Тячеві.

Одразу після повномасштабного вторгнення Олександр Петрович пішов добровольцем на війну. Там він служив на посаді старшого бойового медика.

20 жовтня в боях на передовій трагічно загинув.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня. Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р. Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua. Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко. Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали. Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви. Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241. Друк: ФОП Прокопчук С.А. Наклад 500 примірників